



## ЛАСКАВАТА ЛЕЛЯ ДАНА

Всѣки празникъ и недѣля  
Азъ на гости съмъ у леля.  
Щомъ насреща ѝ се втурна,  
Леля пламва въ радостъ бурна:  
Засиява, слънце става,  
Болна да е — оздравява,  
И съ цѣлувка най-гореща  
Тя сърдечно ме посрѣща.  
Сухи сладки, мармалади,  
Отъ долапа ще извади,  
Ще ги сложи тя съ усмивка  
Върху бѣлата покривка  
И ще каже: „Хайде, сѣдай,  
И отъ всичко заповѣдай!“  
После сладко — не съ лъжичка,  
А въ такава хей паничка!

Разговаря съ менъ за всичко  
И зове ме „мила птичко“.  
Често ме на обѣдъ спира  
И ми гостбици подбира;  
А понѣкога постила  
Цѣлото легло въвъ свила,  
Щомъ приема да остана  
Да преспя у леля Дана.  
Пъкъ когато ме изпраща,  
Здраво ме въ пригрѣдки хваща,  
И цѣлувки до насита  
Взема, взема безъ да пита,  
И поржчва пакъ да ида  
Щомъ безъ работа се видя.

Детелюбъ

## БАБА МАРТО, НЕ ЗАБРАВЯИ!

Слънце грѣй и се смѣй,  
баба Марта иде, хей!  
Щъркелитѣ, като лани,  
носятъ ли ни армагани?

Скришомъ тамъ отъ всички хора,  
подъ камъка до обора,  
дечицата, ние всички,  
скрихме наш'тѣ мартенички.

Като лани и днесъ пакъ  
на щъркела дай ти знакъ,  
дано свърже той парички  
на нашитѣ мартенички.

Слънце грѣй и се смѣй,  
баба Марта иде, хей!  
Запхтѣна, като лани,  
презъ гори и презъ балкани.  
Бабо Мартичке, здравѣй!  
Стою и Райка

Стою и Райка

## БАБА МАРТА

Баба Марта пакъ снове  
и разтопва снѣгове . . .  
Ще разтопи всичко вредъ,  
ще пробуди цѣли свѣтъ.

Съсъ кокиче на глава,  
съсъ тояжка въвъ ржка,  
вика малкитѣ дечица  
да имъ върже мартеница.

Емилъ Томовъ

уч. отъ I кл. — София

## МОРЕТО ПРЕЗЪ ЗИМАТА

На мама.

Морето се страшно вълнува,  
Небето навъси се пакъ  
И бурята мощна бушува,  
Лудува край морския брѣгъ.  
Вълнитѣ се ядно надигатъ,  
Ломятъ се, разбиватъ на прахъ.  
Тжга си по пролѣтъ изливатъ —  
Въ скалитѣ се хвърлятъ безъ  
страхъ.

Росенка В. Табакова

ученичка отъ II класъ—Варна